

HỒI THỨ MỘT TRĂM MƯỜI BẢY

GIẾT CƯỜNG ĐỊCH GIẢI VÂY CHO VƯƠNG THỊ

Thông tác của Lý Hàn Thu thần tốc phi thường . Tay phải vừa xoay lại phía sau đã rút trường kiếm ra khỏi vỏ .

Bỗng nghe đánh "choang" một tiếng . Đó là tiếng kim thiết đụng nhau phát ra. Quả nhiên trên cây này đã có người ẩn mình từ trước .

Lý Hàn Thu gạt được kiếm chiêu của đối phương, liền lập tức phản công . Chàng huy động trường kiếm, hết sức chém tới .

Người kia ẩn quá nửa mình vào trong cành lá rập rập . Tay hắn cầm trường kiếm từ trên bổ xuống chém Lý Hàn Thu .

Kiếm chiêu của Lý Hàn Thu tuy rất kỳ ảo nhưng không phát huy được đến độ chót mà hai bên đứng cách nhau một quãng không chừng hai ba thước .

Đột nhiên thanh trường kiếm kia chém tới lại thu về .

Tiếp theo ba điểm hàn tinh lấp lánh phóng về phía Lý Hàn Thu .

Lý Hàn Thu vung lẹ trường kiếm thành một luồng kiếm hoa vây bọc phía trước gạt được ba mũi ngân tiêu . Đồng thời chàng đề khí nhảy xổ về phía đối phương .

Bỗng kiếm quang loé lên ! Tiếp theo là một tiếng rú rùng rợn .

Máu tươi phun ra như suối . Một bóng người từ trên cây cao té nhào đánh "huych" một tiếng . Bóng người giáng xuống đất thành một đống máu thịt bầy nhầy nát bét .

Lý Hàn Thu cũng nhảy xuống theo . Chàng nói :

- Quả nhiên trên cây này đã có người ẩn nấp trước mình .

Tần Nhi ngoảnh đầu nhìn bốn phía rồi nói :

- Không hiểu hắn đã phát tín hiệu ra chưa ? Có điều chỗ này ngồi trên cao trông xuống cửa là một nơi giám thị đường thủy đạo rất tốt .

Nàng nói rồi rút trường kiếm ra khoét đất thành một cái huyệt, bỏ thi thể đại hán đã nát như xuống lấp đi .

Lý Hàn Thu nói :

- Tại hạ chỉ muốn đả thương y để hỏi rõ nội tình . Nhưng động thủ ở trên cây không tài nào kìm hãm được thế kiếm thành ra chém chết hẳn .

Tần Nhi nói :

- Bây giờ có thể ẩn nấp ở trên cây được rồi ..

Nàng trầm ngâm một chút rồi hỏi :

- Tướng công còn nhớ được chỗ hẳn ngồi không ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Dĩ nhiên là nhớ được .

Tần Nhi hỏi :

- Vậy tướng công thử lên tìm lại coi chỗ đó có vật gì để truyền tin không ?

Hai người liền trèo lên cây . Lý Hàn Thu lên tới chỗ đại hán vừa ẩn thân thì quả nhiên trên cây bạch dương còn treo chiếc đèn ló và một tấm gương đồng .

Chỗ này là một cành cây lớn, bốn mặt đều dùng dây màu xanh kết lại thành một cái võng . Cứ coi cách bố trí trên cây bạch dương thì rõ ra họ đã dụng tâm ẩn ở trên cây này một thời gian khá lâu .

Lý Hàn Thu ngó Tần Nhi ngỏ lời khen ngợi :

- Cô nương đoán việc như thần, tại hạ rất lấy làm bội phục .

Chàng ngừng lại một chút rồi tiếp :

- Phương Tú giám thị cử động của mẹ con nhà kia đã lâu ngày . Vậy lúc chúng ta đi vào rừng lau e rằng họ cũng ngó thấy rồi .

Tần Nhi nói :

- Cái đó khó mà biết được . Con mắt giám thị của Phương Tú tuy nghiêm mật nhưng chỗ chúng ta vào không phải là một lối đi, có kho họ không để ý .

Lý Hàn Thu thủng thảng hỏi :

- Bây giờ chúng ta nên làm thế nào ?

Tần Nhi đáp :

- Vụ này xin để tướng công quyết định .

Lý Hàn Thu cười đáp :

- Cô nương cứ chủ trương đi . Tại hạ xem ra tâm cơ của cô nương còn hơn Lý mỗ nhiều lắm .

Tần Nhi nói :

- Cái đó là vì tướng công tốt quá, không chuyên dùng mưu kế gian trá, nên việc gì cũng chỉ nhìn về khía cạnh tốt đẹp .

Lý Hàn Thu đáp :

- Cô nương quá khen rồi !

Tần Nhi trầm ngâm một chút rồi nói :

- Hiện giờ chúng ta đã trừ được một trạm ngầm của Phương Tú mà lại là một trạm rất quan trọng thì chẳng khác gì đã móc được con mắt của lão Phương Tú còn có tai mắt nào linh mẫn nữa không, chúng ta khó mà biết được . Kế hoạch bây giờ chỉ có việc theo dõi cử động của ba mẹ con Vương Thị làm chuẩn đích .

Lý Hàn Thu nói :

- Bất luận thế nào, chúng ta cũng không nên sang đoạt đồ vật của mẹ con họ .

Tần Nhi nói :

- Được rồi ! Nếu Phương Tú không còn người mai phục động thủ thì chúng ta sẽ coi mình như những người bảo vệ cho mẹ con họ .

Nàng nhìn Lý Hàn Thu nói tiếp :

- Coi bề ngoài tướng công ra chiều lạnh nhạt mà tâm địa thực tốt .

Lý Hàn Thu mỉm cười nói :

- Tại hạ tưởng con người cần như thế mới phải .

Đột nhiên một chấm ánh sáng đỏ chiếu vào chỗ hai người ẩn nấp .

Tần Nhi khẽ nói :

- Hồng bát !

Lý Hàn Thu hỏi :

- Việc gì vậy?

Tần Nhi đáp :

- Hiệu đèn ! Chúng ta không biết phúc đáp bằng hiệu đèn thì tất bị phát giác .

Lý Hàn Thu đảo mắt nhìn ra thấy hiệu đèn nhấp nháy không ngớt dường như đang chờ đợi phúc đáp . Bất giác chàng chau mày hỏi :

- Tần cô nương ! Hiệu đèn kia cách xa chừng bao nhiêu ?

Tần Nhi đáp :

- Đại khái ngoài hai trăm trượng .

Lý Hàn Thu nói :

- Bây giờ tại hạ thử qua bên đó coi .

Tần Nhi lắc đầu đáp :

- Bất tất phải thế !

Lý Hàn Thu hỏi :

- Tại sao vậy ?

Tần Nhi đáp :

- Họ đã sử dụng hiệu đèn từ lâu . Chúng ta mà không phúc đáp, tất nhiên họ sinh lòng ngờ vực . Tướng công bây giờ qua đó, dĩ nhiên họ chuẩn bị rồi .

Lý Hàn Thu tủm tủm cười đáp :

- Cô nương nói phải đó ! Họ không thấy mình phản ứng, tất nhiên sẽ tìm tới đây . Chúng ta nghỉ cho khỏe để chờ họ .

Tần Nhi nói :

- Tiểu tỳ e rằng sự tình biến diễn nhanh quá, khiến chúng ta không còn cơ hội để đối phó với bọn họ .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Tại sao vậy ?

Tần Nhi đáp :

- Nếu tiểu tỳ đoán không lầm thì bây giờ mẹ con Vương Thị sắp ra đây rồi .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Vậy chúng ta ứng phó bằng cách nào ?

Tần Nhi đáp :

- Bỏ mặc cho hiệu đèn nhấp nháy, chúng ta chỉ chú ý vào hành động của mẹ con Vương phu nhân .

Hai người đang nói chuyện, bỗng nghe tiếng con thuyền rẽ nước vọng lại .

Tần Nhi nói :

- Họ đến lạ quá ! Chúng ta xuống đi thôi .

Hai người liền từ trên cây nhảy xuống rồi cất bước tiến về phía trước chừng hai trượng, ẩn thân vào sau một bụi cỏ rậm .

Lý Hàn Thu và Tần Nhi chú ý nhìn ra thấy Vương phu nhân cùng hai cô gái nhảy lên bờ .

Vương phu nhân lưng đeo một bọc hình dài . Tay phải mũ cầm tranh trường kiếm .

Cả ba mẹ con cùng nai nịt gọn gàng lưng cài binh khí .

Vương phu nhân lên bờ, cặp mắt nhón nhác nhìn bốn phía một lượt rồi lật đật đi về phía chính Đông, tức là thẳng tới chỗ Lý Hàn Thu và Tần Nhi ẩn thân .

Ba người chạy rất nhanh lướt qua mặt hai người rồi vẫn hấp tấp chạy về phía trước .

Lý Hàn Thu khẽ kéo áo Tần Nhi . Hai người lật đật đứng lên rượt theo hút ba người kia . Hai bên vẫn giữ một khoảng cách bốn năm trượng .

Chạy được chừng ba dặm thì đến một chỗ ngã ba đường .

Vương phu nhân dừng bước đưa mắt nhìn tứ phía rồi chuyển về hướng Bắc mà chạy . Nhưng lúc bà vừa cất bước bỗng có tiếng quát :

- Đứng lại !

Tiếp theo tiếng quát quá đột nhiên từ trong bóng tối có sáu người nhảy ra .

Nguyên ba ngã đường mỗi ngã đều có hai người mai phục .

Sáu người kia bày thành thế trận rất mau chóng vây ba mẹ con phu nhân vào giữa .

Lý Hàn Thu và Tần Nhi dừng bước kịp thời ẩn vào sau một gốc cây lớn l.

Tần Nhi ghé sát vào tai Lý Hàn Thu khẽ nói :

- Đại khái đây là bọn người nhà của Phương Tú .

Lý Hàn Thu tủm tủm cười gật đầu đáp :

- Cô nương đoán việc như thần .

Tần Nhi mỉm cười nói :

- Lại nịnh rồi !

Bỗng thấy Vương phu nhân vung thanh trường kiếm đánh véo một tiếng lạnh lùng hỏi :

- Các người định làm gì ?

Sáu người kia cười rộ hỏi lại :

- Phải chăng các hạ là Vương phu nhân ?

Vương phu nhân không trả lời, quay lại hai chị em Du Nhi nói nhỏ mấy câu .

Sáu đại hán bao vây Vương phu nhân đều võ phục áo đen, tay cầm quỹ đầu đao sống dây . Vừa trông đã biết sáu người này liên thủ bày thành đao trận .

Vương phu nhân khẽ dẫn hai cô gái một lúc rồi từ từ cởi cái bọc dài trên lưng xuống đưa cho Du Nhi . Đoạn bà giờ trường kiếm lên hỏi :

- Phải chăng sáu vị đều là thủ hạ của Dương Tú ?

Lúc này sáu người kia đã giữ phương vị bày thành thế hợp kích .

Vương phu nhân vung trường kiếm một cái, hững hờ hỏi :

- Dương Tú đã phái các vị tới đây, tại sao các vị không dám thừa nhận ?

Một người đứng giữa lạnh lùng đáp :

- Phu nhân đoán trúng rồi, thì cần gì chúng ta phải nói nhiều .

Vương phu nhân hỏi :

- Các vị là những đại hán định động thủ bằng cách nào để đối phó với ba người chúng ta đều là đàn bà con gái ?

Đại hán vừa rồi đáp :

- Phu nhân bất tất phải nói khích bọn ta . Bọn ta có việc mới đến đây không phải để tỷ võ hay tranh hơi với phu nhân . Nếu phu nhân muốn sống thì chỉ có một biện pháp .

Vương phu nhân hỏi :

- Biện pháp gì ?

Đại hán kia đáp :

- Để cái đó lại .

Vương phu nhân hỏi :

- Để cái gì lại ?

Đại hán chuyển động mục quang ngó Du Nhi đáp :

- Để cái bọc trên người vị tiểu cô nương kia .

Vương phu nhân cười lạt nói :

- Các hạ nói nghe có vẻ dễ dàng lắm nhỉ ?

Đại hán lạnh lùng đáp :

- Phu nhân mà không chịu đưa cái đó ra thì chỉ còn đường động thủ .

Gã vung thanh quý đầu đao một cái . Cả sáu đại hán đồng thời xông vào .

Vương phu nhân quát lên một tiếng rồi hơi kiếm chia ra ba phía nghênh địch

Du Nhi cùng tỷ tỷ cũng vũ động thanh trường kiếm phản kích .

Thế kiếm của phu nhân như cầu vòng . Bà hết sức tấn công định mở lấy một con đường mà chạy . Nhưng sáu đại hán huy động quý đầu đao, đồng thời biến hoá trận thế rất mau lẹ . ánh đao trùng điệp luôn luôn thay đổi phương vị ngăn chặn thế công mãnh liệt của Vương phu nhân .

Lý Hàn Thu khẽ bảo Tần Nhi :

- Quý đầu đao trận của bọn chúng biến hoá cực kỳ mau lẹ . Kiếm pháp của Vương phu nhân tuy ghê gớm nhưng khó lòng mở được lối ra .

Tần Nhi hỏi :

- Tướng công nhìn thấy không ? Dường như Vương phu nhân đã có định kiến . Bà ta chuẩn bị cùng cô gái lớn liều mình chiến đấu với sáu người, để Du Nhi vác Tiên Chi chạy trốn .

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ biết rồi . Có điều mẹ con họ khó lòng phá được vòng vây mà chạy .

Tần Nhi nói :

- Vả lại Phương Tú không phải chỉ đặt mai phục ở chỗ này .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Vậy chúng ta làm sao bây giờ ?

Tần Nhi đáp :

- Nếu trong lòng tướng công không có điều chi úy kỵ thì nên ra tay cứu mạng cho mẹ con họ rồi sẽ đoạt lấy Tiên Chi ở tay Du Nhi . Như vậy vừa trả được mối ân tình cho mẹ con Vương Thị lại vừa lấy được Tiên Chi .

Lý Hàn Thu thủng thảng đáp :

- Việc cướp Tiên Chi ở trong tay Du cô nương thì tại hạ khó mà làm được.

Tần Nhi nói :

- Tướng công không lấy thì cũng lọt vào tay Phương Tú .

Lý Hàn Thu vẫn lắc đầu . Chàng ngưng thần nhìn thấy mẹ con Vương phu nhân bị vây hãm, phải chiến đấu cực kỳ chật vật .

Nguyên đao trận của sáu người phối hợp lại thành một bức màn dày đặc . Đứng xa trông chỉ thấy bóng đao trùng điệp mà chẳng thấy thân hình ba mẹ con Vương phu nhân đâu .

Tần Nhi khẽ nói :

- Xem chừng ba mẹ con Vương phu nhân không thể hy vọng phá được đao trận để xông ra . Nếu thời gian còn kéo dài thì càng bất lợi cho chúng ta . Nếu tướng công quyết định cứu người thì nên động thủ đi thôi !

Lý Hàn Thu nói :

- Khi tại hạ rời khỏi sư môn, đầy lòng cứuu hận, chỉ nhất tâm giết người báo thù, nhưng bây giờ không thấy hăm hở như trước, chẳng nỡ giết người bừa bãi .

Tần Nhi nói :

- Cái đó đủ chứng minh thiên tính của tướng công rất lương thiện . Có điều tình thế đêm nay khác với mọi khi . Nếu tướng công không lấy Tiên Chi thì Phương Tú sẽ cướp mất .

Lý Hàn Thu trầm ngâm một lúc rồi nói :

- Bây giờ đành thế này vậy . Chúng ta hãy cứu mẹ con Vương phu nhân một lần và nói rõ cho biết là mẹ con họ chẳng thể nào giữ được vật đó . Nếu bọn họ

chịu tự động tặng Tiên Chi cho mình là hay hơn hết . Bằng họ không chịu thì chúng ta cứu họ lần thứ hai nữa rồi sẽ cướp lấy .

Tần Nhi tủm tủm cười nói :

- Nói trắng ra thì tâm địa tướng công thật tốt quá ! Vậy theo tôn ý mà hành động .

Lý Hàn Thu nói :

- Cô nương hãy chờ đây . Tại hạ ra giúp mẹ con họ thoát khỏi trùng vi .

Chàng rút trường kiếm nhảy ra xông lẹ vào đao trận .

Thất Tuyệt Ma Kiếm là một kiếm pháp kỳ bí ác độc nhất thiên hạ . Một khi đã đánh ra thì uy thế không phải tầm thường .

Bỗng nghe tiếng kim thiết đụng nhau choang choảng . Thế kiếm ghê gớm của Lý Hàn Thu đã phá vỡ đao trận của sáu người để xông vào giữa .

Mẹ con Vương phu nhân đang bị đao trận bao vây, áp lực khủng khiếp chống đỡ cực kỳ vất vả thì đột nhiên áp lực mất hết . Lý Hàn Thu đã xông vào trong trận .

Lúc này Lý Hàn Thu hoá trang rồi nên mẹ con Vương phu nhân thì không nhận ra là ai .

Lý Hàn Thu khẽ bảo Vương phu nhân :

- Các vị tự tìm lấy cách phòng vệ . Tại hạ mãi tấn công bên địch không rảnh để chiếu cố sự an toàn cho các vị được .

Chàng không chờ mẹ con Vương Thị trả lời đã vung kiếm chuyển mình rất mau lẹ mở một trận tấn công tới tấp .

ánh hàn quang lưu động chia ra ba mặt mà đánh .

Lý Hàn Thu đã phát huy thế kiếm đánh vào đao trận . Chỉ trong nháy mắt đao kiếm khai diễn thành một luồng ác đấu kịch liệt .

Mẹ con Vương Thị lúc trước ở vào tình thế chịu đòn, nhưng từ lúc Lý Hàn Thu xông vào, tình thế liền biến đổi .

Kiểm chiêu của Lý Hàn Thu lấy việc công địch làm cốt . Kiếm khí ngất trời đàn áp được đao trận của sáu người .

Mẹ con Vương Thị được Lý Hàn Thu giúp đỡ liền phấn khởi tinh thần . Ba người cũng thi triển thế kiếm để phản kích .

Cuộc chiến đấu đang kịch liệt, bỗng nghe có tiếng rú thê thảm !

Một đại hán tay cầm quý đầu đao bị Lý Hàn Thu đâm trúng bụng dưới, thủng bụng lòi ruột, loạng choạng lùi lại .

Lý Hàn Thu đâm trúng một tên . Lập tức liên hoàn đao trận uy lực giảm đi rất nhiều .

Lý Hàn Thu biến đổi thế kiếm luôn luôn . Tiếng kêu gào liên tiếp vang lên . Lại hai đại hán nữa bị thương .

Sáu đại hán bị thương mất một nửa . Liên hoàn đao trận hoàn toàn bị tiêu tan . Còn lại ba đại hán chia ra đánh nhau với ba mẹ con Vương Thị lấy một chọi một .

Lý Hàn Thu cầm ngang thanh kiếm theo dõi cuộc chiến thì thấy Vương phu nhân chiếm được uy thế một chút, còn hai vị cô nương phải cố gắng mới giữ được thế quân bình, chưa phân thắng bại .

Chàng định tâm nghĩ thầm :

- Còn kéo dài thời gian là bất lợi cho mình . Chi bằng ta giúp bọn họ một tay .

Chàng liền vung kiếm lên đâm vào sau lưng đại hán đang đánh nhau với Du Nhi . Mũi kiếm đâm sâu vào đến nội phủ đối phương . Gã chỉ kịp rên lên một tiếng rồi ngã lộn xuống đất .

Lý Hàn Thu vừa ra chiêu đã hạ được một tên liền xoay tay kiếm đâm vào đại hán động thủ với Vương phu nhân .

Kiểm chiêu của chàng kỳ ảo khôn lường . ánh hào quang vừa loé lên, lại một tiếng rú thê thảm phát ra . Đại hán bị tử thương rồi !

Lý Hàn Thu phóng ra ba chiêu kiếm, hạ luôn ba đại hán động thủ với ba mẹ con Vương Thị .

Thế là cả sáu đại hán đều bị tử thương nằm lằn dưới đất .

Vương phu nhân ngó Lý Hàn Thu rồi chầm rãi nói :

- Đa tạ tráng sĩ đã cứu viện cho .

Lý Hàn Thu lạnh lùng đáp :

- Phu nhân bất tất phải tạ ơn .

Vương phu nhân khẽ buông tiếng thở dài nói :

- Tráng sĩ giàu lòng nghĩa hiệp . Mẹ con lão thân xiết bao cảm kích . Mong rằng tráng sĩ lưu danh lại để sau này bọn lão thân có dịp đền đáp .

Lý Hàn Thu cười nói :

- Báo đáp thì không dám . Nhưng tại hạ có mấy lời khuyên phu nhân .

Vương phu nhân hỏi :

- Tráng sĩ có điều chi dạy bảo ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Deo ngọc để lụy vào thân . Ba mẹ con phu nhân đã bị người giám thị bố trí mấy vòng vây, muốn phá trùng vi ra ngoài thật là một việc khó khăn vô cùng !

Vương phu nhân thủng thảng nói :

- Sao tráng sĩ biết vậy ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Nếu tại hạ không biết trước thì sao lại đuổi tới đây ?

Du Nhi đột nhiên xen vào :

- Má má ! Thanh âm vị này nghe quen quá !

Phu nhân gật đầu hỏi :

- Phải chăng các hạ là Lý tướng công ?

Lý Hàn Thu nghe bà nói rõ họ mình liền đáp :

- Phải rồi ! Chính là Lý mỗ .

Vương phu nhân trầm ngâm một chút rồi hỏi :

- Lý tướng công có mưu đồ chuyện gì ?

Lý Hàn Thu đưa mắt nhìn cái bọc dài trên vai Du Nhi hỏi :

- Có phải bọc này đựng Tiên Chi không ?

Vương phu nhân biến sắc hỏi lại :

- Lý tướng công cũng biết rồi ư ?

Lý Hàn Thu cười ruồi đáp :

- Hiện giờ trên chốn giang hồ không phải chỉ có một mình tại hạ biết rõ vụ này .

Vương phu nhân nói theo :

- Ít ra là trong đó có các hạ ..

Bà ngừng lại một chút rồi tiếp :

- Các hạ đã cứu mẹ con lão thân, dĩ nhiên được quyền ưu tiên . Các hạ có mưu đồ chuyện gì xin cứ thẳng thắn nói ra .

Lý Hàn Thu đáp :

- Việc cứu viện vừa rồi là để trả ơn mẹ con phu nhân đã thu lưu và chữa thương cho tại hạ . Thế là mối ơn oán giữa chúng ta thanh toán xong .

Vương phu nhân hỏi :

- Nói như thế phải chăng là từ đây sắp tới, Lý tướng công có thể hạ thủ đối với mẹ con lão thân ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Không phải thế đâu .

Vương phu nhân nói :

- Vậy lão thân không hiểu ý tứ câu nói của các hạ .

Lý Hàn Thu nói :

- Tại hạ quyết không có ý cướp đoạt Tiên Chi ở trong tay mẹ con phu nhân . Nhưng trường hợp vật đó ở trong tay các vị bị người cướp đoạt thì tại hạ có thể lấy lại ở tay người khác .

Vương phu nhân ngẫm nghĩ một chút rồi hỏi :

- Nếu không có người cướp đoạt thì sao ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Trường hợp này tại hạ quyết không động thủ .

Vương phu nhân hỏi :

- Nghe lời tướng công thì dường như đã biết chắc sẽ có người cướp đoạt Tiên Chi ở trong tay mẹ con lão thân ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Cái đó còn tùy ở vận khí của mẹ con phu nhân .

Vương phu nhân xá dài nói :

- Lão thân muốn hủy thác tướng công một việc . .

Lý Hàn Thu giật mình kinh hãi, vội vàng lùi lại hai bước hỏi :

- Phận nhân có việc gì xin cứ nói, bất tất phải đa lễ như vậy .

Vương phu nhân đáp :

- Lão thân không làm gì khó khăn cho tướng công cả, mà chỉ xin một việc mà tướng công cất tay một cái là xong .

Lý Hàn Thu chau mày hỏi :

- Xin phu nhân cho biết việc gì ?

Vương phu nhân đáp :

- Lão thân đã từng này tuổi mà thân phôi ngoài nội cũng chẳng sao . Nhưng còn hai đứa nhỏ chưa đầy hai mươi tuổi . Con gái phòng the bộc lộ thì hài thì thật khó coi . Sau khi mẹ con lão thân chết rồi, mong rằng tướng công sẽ vui lấp cho

một nắm mồ . Được vậy thì mẹ con lão thân ở dưới suối vàng cũng cảm tạ đại đức

.

Lý Hàn Thu nói :

- Chưa chắc mẹ con phu nhân đã phải chết .

Vương phu nhân nói :

- Trừ phi không mất Tiên Chi thì mẹ con lão thân mới sống được . Vậy bất luận là ai trước khi cướp đoạt Tiên Chi tất nhiên phải hạ sát mẹ con lão thân trước .

Lý Hàn Thu buồn rầu cúi đầu xuống, không trả lời .

Hết hồi 117